

4. Medlemsstaterne kan begrænse det i stk. 1 fastsatte eller det i stk. 3 omhandlede garantibeløb til en bestemt procentsats af indskuddene. Den garanterende procentsats skal dog udgøre mindst 90 % af de samlede indskud, indtil det garantibeløb, der skal udbetales, når op på det i stk. 1 fastsatte beløb.

5. Kommissionen tager med regelmæssige mellemrum og mindst hvert femte år det i stk. 1 anførte beløb op til fornyet gennemgang. Kommissionen forelægger i givet fald et forslag til direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet for at tilpasse det i stk. 1 anførte beløb på baggrund af bl.a. udviklingen i banksektoren og den økonomiske og monetære situation i Fællesskabet. Den første gennemgang finder ikke sted før fem år efter afslutningen på den i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, nævnte periode.

6. Medlemsstaterne sørger for, at indskyderens ret til godtgørelse indebærer, at indskyderen har klagemulighed mod indskudsgarantiordningen.

Artikel 8

1. De i artikel 7, stk. 1, 3 og 4, nævnte grænser finder anvendelse på de samlede indskud i et og samme kreditinstitut, uanset indskuddenes antal, valuta eller lokalisering inden for Fællesskabet.

2. For fælleskonti indgår den andel, der tilkommer hver enkelt indskyder, i beregningen af de i artikel 7, stk. 1, 3 og 4, fastsatte grænser.

Findes der ikke særlige bestemmelser herom, fordeles det på kontoen indestående beløb ligeligt mellem indskyderne.

Medlemsstaterne kan bestemme, at indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessentskab, en sammenslutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, kan lægges sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af grænserne i artikel 7, stk. 1, 3 og 4.

3. Er indskyderen ikke ubetinget berettiget til de beløb, der står på kontoen, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som skal dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende person er blevet identificeret eller kan identificeres inden den dato, hvor de kompetente myndigheder foretager den i artikel 1, nr. 3), afsnit i), omhandlede konstatering, eller domstolen afsiger den i artikel 1, nr. 3), afsnit ii), omhandlede kendelse. Er flere personer ubetinget berettiget til de indestående beløb, indgår deres respektive andel i henhold til de ordninger, der gælder for forvaltningen af beløbene, i beregningen af de i artikel 7, stk. 1, 3 og 4, fastsatte grænser.

Dette stykke finder ikke anvendelse på institutter for kollektiv investering.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne påser, at kreditinstitutterne giver nuværende og potentielle indskydere adgang til de fornødne oplysninger om, hvilken indskudsgarantiordning kreditinstituttet og dets filialer inden for Fællesskabet er tilsluttet, eller om, hvilke alternative ordninger der findes, jf. artikel 3, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 3, stk. 4. Indskyderne skal underrettes om bestemmelserne i indskudsgarantiordningen, bl.a. dækningens størrelse og rækkevidde, eller om bestemmelserne i en eventuel alternativ ordning. Disse oplysninger skal affattes i et letforståeligt sprog.

På anmodning skal der ligeledes gives oplysninger om betingelserne for og formaliteterne i forbindelse med udbetaling af garantibeløbet.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal affattes på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver, på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret.

3. Medlemsstaterne skal indføre regler, der begrænser anvendelse i reklameøjemed af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, for at undgå, at sådan anvendelse påvirker banksystemets stabilitet eller indskydernes tillid. Navnlig kan medlemsstaterne indskrænke den pågældende reklame til en konkret henvisning til den ordning, det pågældende kreditinstitut tilhører.

Artikel 10

1. Garantiordningerne skal være i stand til at opfylde behørigt efterprøvede krav fra indskyderne for så vidt angår indisponible indskud senest tre måneder efter den dato, hvor de kompetente myndigheder har foretaget den i artikel 1, nr. 3), afsnit i), omhandlede konstatering, eller domstolen har afsagt den i artikel 1, nr. 3), afsnit ii), omhandlede kendelse.

2. Under helt specielle omstændigheder kan garantiordningen i særlige tilfælde anmode de kompetente myndigheder om en forlængelse af tidsfristen. En sådan forlængelse må ikke overstige tre måneder. De kompetente myndigheder kan efter anmodning fra garantiordningen højst forlænge fristen yderligere to gange og i hvert enkelt tilfælde højst med tre måneder.

3. Garantiordningen kan ikke under henvisning til den i stk. 1 og 2 nævnte frist afslå at udbetale et garantibeløb til en indskyder, som ikke har været i stand til i tide at påberåbe sig sin ret til at få udbetalt garantibeløbet.